

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi čopi naj se pošiljajo uredništvu lista. Neprankirana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Štefan Godina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruga z omejenim prečištom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
Za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Čene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin.

Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerlatni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerlatni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 841.652.

Nadaljnji uspehi zveznih čet med Vislo in Bugom in na zapadni strani Ivangoroda.

Med Krnom in Gorico mir. - Novi močni italijanski napadi pri Polazzu zopet krvavo zavrnjeni. - Uspehi Nemcev pri Lomži in vzhodno Ponjewieca. Na francoskem bojišču se nadaljujejo večji, oziroma manjši boji.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 3. (Kor.) Uradno se objavlja: 3. avgusta 1915, opoldne.

Boji med Vislo in Bugom so se nadaljevali tudi včeraj ves dan z nezmanjšano srditostjo in so dovedli zopet do uspehov.

Potiskani na vsej fronti nazaj, pri Lecznici in severozapadno Cholma prebit vnovič, se je sovražnik danes v jutranjih urah pričel skoro povsod zopet umikati iz močno branjenih linij proti severu. Naše čete zasledujejo.

Leczna je zavzeta.

Zapadno Ivangoroda vgnezdili Rusi so pod vtisom naše, dne 1. avgusta izvojevane zmage, umaknili večji del svojih linij proti trdnjaskemu pasu.

Severozapadno Ivangoroda so prekorajčili Nemci široko, pred Vislo se nahajajoče gozdovje in sicer po uspešnih bojih.

V vzhodni Galiciji nobene izpremembe.

Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Okoli Ivangoroda.

Boji okoli Ivangoroda se bližajo odločitvi. Trdnjava poseduje pas utrdbe, ki izvira iz perijode, ko še niso bili poznani da leč noseči topovi sedanega sistema, zato se tudi nahajajo utrdbe zelo blizu mesta in predmostji ob Visli. Začetkom vojne je bil napravljen nov provizoričen pas, kolga utrdbe se nahajajo pred predmostji Visle. Ta pas so naše čete včeraj prebile v široki fronti in osvojile veliko število njegovih oporišč. S tem je usoda trdnjave in vojaškega Ivangoroda zapечатena.

Z jugovzhoda so se približale naše čete z okupacijo kolodvora Nove Aleksandrije na 12 km staremu utrdbenemu pasu. Če Rusi ne bodo, da bi bila ujeta močna posadka in uplenjene bogate zaloge, se morajo zelo pozuriti z izpraznitvijo trdnjave in to tembolj, ker imajo za prevažanje na razpolago samo enotirno progno.

Vzhodno Visle bodo ruske sile, ki se še drže severno Lublina, morale vsled obsežne akcije naših in nemških čet zapustiti bojišče preko Kurova in Leuczne in se umakniti proti srednjemu Wieprzu.

Vzhodno Wieprza prodirajo Nemci v smeri proti Włodaw, na obeh straneh Buga. Vsled ofenzive naših čet proti Vladimir Wolynskemu, je južno krilo eventualno nameravane ruske postojanke ob Bugu, vtisnile.

Smer Brest—Litovska predstavlja edina vrata, skozi katera se zamore še umakniti carjeva armada, toda tudi ta pot bo le še malo časa odprta, ker se pripravljajo Hindenburgove armade sedaj na forsiranje Narewa med Lomžo in Oswiecim in je bila ruska fronta pri Suwalki potisnjena nazaj. Precej vznemirjeni morajo biti Rusi vsled osvojitve Mitave, ki odpira vrata proti Rigi. — (Tagespost).

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 3. (Kor.) Uradno se objavlja: 3. avgusta 1915, opoldne.

Na Primorskem je vladal včeraj ob Krna do goriškega predmostja skoro popoln mir. Na robu planote pri Polazzu so zopet izvršile napad močne italijanske sile. Petkrat je izvršil sovražnik naskok na naše pehoto, ki je vzhodno kraja in na Monte del Sei Busi junaško vztrajala. Vsakokrat je bil napad po živih braniteljih odbit po težkem boju. Italijani so imeli velike izgube. Nadaljna ojačenja, ki so jih zbrali za zopetni napad, so bila obstrlejavana in razpršena po naši artiljeriji.

Tekom teh bojev so se nahajali drugi oddelki planote pod močnim sovražnim artiljerijskim ognjem.

Na koroški meji je poskušal sovražnik pod zaščito goste megle naskok proti Celloko (vzhodno Plocezna). Njegova akcija se je popolnoma izjalovila. V ostalem se na tej fronti ni zgodilo ničesar novega.

V ozemlju Monte Cristalla je ena naših oficirskih patrui zadela na približno 60 mož močnejši oddelček. Sovražnik je izgubil v kratki praski 29 mož.

Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Komunike Cadorne.

DUNAJ, 3. (Kor.) Iz vojne poročevalskega stana se poroča: (Poročila sovražnih generalnih štabov):

Italija, 31. julija. — V zgornji Val Camonica je sovražnik v noči na 30. t. m. obnovil že dne 15. julija izjalovljeni napad na naše postojanke pri Garibaldijevi koči. nas.

Energičen nastop predstraž je zadostoval, da je bil sovražnik pregnan.

V isti noči so poskušali sovražni oddelki na Koroškem dvakrat napad na Freikofel, a so bili obakrat odbiti. Naslednjega dne je prešla naša pehota, podpirana krepko po artiljeriji, v oddelku Malega Pala, v drzno ofenzivo, ki se je končala z osvojitvijo močne linije avstrijskih strelskih jarkov. Sovražnik je imel zelo znatne izgube in je pustil tudi nekaj mož v naših rokah. Zvečer je izvršil s svežimi ojačenji protinapad, ki pa je bil odbit.

V oddelku Soče se razvijajo naše operacije v svrhu razširjenja predmostja pri Plavah, z uspehom. Po uničenju obsežnih žičnih zadržkov smo pridobili na prostoru na jugovzhodnem pobočju Kuka in pri Zagori.

Na kraški planoti so napadle naše čete še drugo močno obrambno linijo vzhodno one, ki smo jo že osvojili. Po uspešni artiljerijski predpripravi se je pričel včeraj napad na to linijo. Dosegli smo znatne uspehe, osvojili nekaj jarkov in ujeli 334 mož, med njimi 5 oficirjev, uplenili 3 strojne puške, mnogo pušk in vojne municije.

Borojevičovo armadno povelje.

DUNAJ, 3. (Kor.) Poveljnik pete armade, general Borojevič, je izdal armadno povelje, v katerem naznanja nanj naslovljeno Najvišje pismo in pristavlja: »Vojaki pete armade! To Najvišje odlikovanje Vašega voditelja velja v prvi vrsti Vam. Velja Vaši zvestobi, Vaši brezprimerni hrabrosti, Vašemu kakor skala trdnemu sklepu, da ne prepustite niti pedi zemlje brez ukaza. Vaši otroci in vnuki bodo s ponosom pripovedovali, da ste bili v bitki ob Soči. Vojaki, vaš voditelj je ponosen na Vas!«

Pismo nadvojvode Friderika admirala Hausu.

DUNAJ, 2. (Kor.) Feldmaršal nadvojvoda Friderik je postal brodovalnemu poveljniku admiralu Hausu sledeče pismo: Naklonilne besede našega Najvišjega vojskovodje zvesti straži na jugozapadu, so izvale pri vsej armadi veliko navdušenje. Spominjajoč se hvaležno občudovanja vrednih držnih dejanj vojne morarice, čestitam Vaši ekscelenci in Vam podrejeni hrabri morarici kar najiskrenejše k Najvišjemu priznanju in sem prepričan trdno, da ostanete rdeče-belo-rdeča zastava vladarica v domačem vodovju.

Admiral Haus je odgovoril na depešo sledeče: Hvaležnim srcem prosim Vašo k. kr. visokost, da sprejmete na znanje zagotovilo, da si bo brodovalje Njeg. Vel. vzele za vzgled neverljiva dejanja Vaši visokosti podrejenih armad in da bo šlo vedno z rdeče-belo-rdečo zastavo ponosno v boj za varstvo domačega vodovja in na čast ljubljene domovine.

Italijansko priznanje.

LUGANO, 2. (Kor.) V »Giornale d'Italia« objavlja senator Mazzioti, oseben prijatelj ministrskega predsednika Salandra, članek, v katerem se bere prvkrat z italijanske strani javno priznanje, da se bo dalo italijansko vojaško zasedenje takezvanih italijanskih ozemelj Avstrije vsled strašnih nasprotniških zaprek težko izpolniti in da bo razen tega brez polne zmage četverposporazuma ostalo vedno nezanesljivo. Mazzioti izjavlja iz tega potrebo, da se udeležuje Italija akcij svojih zaveznikov proti najvitalnejšim točkam zvezdnih držav, vendar samo pod predpostavko, da se udeležba res dobro rentira in da se Italija sama ne izpostavlja nikakršnim nevarnostim.

Iz doberdobske planote.

Izvirno poročilo.

Bil je menda predzadnji dan druge velike bitke, ki je divjala celih deset dni, vse od morja pri Trziču pa tja gor, kjer Soča prodira v goriško ravan. Dolga, neizrečeno dolgi so bili ti dnevi in marsikdo v moji stotnji ni niti oddaleč več vedel, kateri dan je pravzaprav, kateri dan bitke namreč, kajti navadna pratika nam je že tako izginila iz spomina, da človek sploh ne ve več, ali je petek ali svtetik, in če bi solnce ne vzhajalo na eni in zahajalo na drugi strani, bi menda večkrat tudi ne vedeli, ali je dan ali noč.

Komaj se je zdanilo, in že so začeli prihajati k nam prvi pozdravi laške artiljerije, ki je tisti dan streljala izredno dobro, to se pravi, da je pospala naše postojanke tako natančno in nadrobno s kroglijami vseh mogočih kalibrov, da bi moral človek biti skoraj šivanka, da bi se preril skozi vso ono železno točo, ki je hrumela na nas.

Naša artiljerija je pridno odgovarjala. Človeku se zdi, kakor da čuje potrkavanje. Strel za strelom grme zamolkli poki težkih topov, vmes pa »drobe« poljski topovi. Ti pa ležiš po trebuhu in se stiskaš k tlom, nad teboj pa se srečavajo naše in laške granate. In tako smo ležali menda že devet dan.

Ko se je pokazalo solnce in stopilo nekoliko višje, je začel utihovati grom italijanskih težkih topov in drobili so samo še poljski topovi, ki spremljajo napadajočo pehoto in čistijo pot pred njo. To se godi vedno tako. V dopoldanskih urah Lahih navadno ne streljajo s topovi, ker jim sije solnce v obraz, kar za merjenje in opazovanje strelvo ni ugodno. Zato pa je v teh urah navadno naskakovala pehota, dočim pa se je v popoldanskih urah, ko imajo solnce za hrbtom, zopet oglasila artiljerija. Zgodilo se je tako tudi tisti dan.

— Gospodine dolaze! — mi je javil desnetnik.

— Momci, pripravite se! — sem zaklical po domače in tedaj se je moštvo, rekel bi skoraj, nekako oddehnilo.

Videl si le, kako je ta ali oni se pogledal, ali ima v puški cel »magacin«, dočim pa je drugi popolnoma hladnokrvno snel bodalo s puške in si ga položil kraj sebe, da bi mu bil v slučaju potrebe takoj pri roki. Eden takih je bil tudi poddesetnik, ki mi je bil najbližji.

— Jovo, čemu snemaš bodalo s puške, — sem ga vprašal.

— E, gospodine kasnije neče biti vremena za to, a bolje udri bajonetom nego praznom šakom!

Pa je bilo res tako pozneje.

Splazil sem se nekoliko naprej in zagledal sem kakih petsto korakov pod nami prve laške rojne vrste, ki so se, kakor gadje, vile proti našemu robu, proti nam gori, skrbno iščoč kritja za vsako skalo, v vsaki dolbini. Njihovo omazano zelenkasto sivo uniformo je bilo le težko razločiti od kamenja in osmojene trave.

Prihajali so vedno bliže in to, kar se mi je zdelo nekoliko čudno in nenavadno, tako tiho, kakor da bi nas hoteli presenetiti, ali pa se morda mislili, da so nas pregnale njihove granate ali pa pobile.

Se štiristo, še tristo korakov, in še vedno so se plazili po tleh. Počakati sem pač hotel, da bi skočili pokoncu, da bi imeli moji fantje boljše cilje.

Tedaj pa se je počela pri našem sosednjem oddelku puška, za njo druga, tretja in potem, kakor bi stresal orehe, strojna puška.

— Avanti Savoja! — se je začel glas tam doli in »Avanti Savoja« je krknilo po vseh rojnih vrstah, ki so planile pokoncu in skokoma udre na nas.

— Pucal! — sem zakričal in tudi sam pograbil puško.

Kakor se mi zdi, ni imel mojih fantov nihče več časa, da bi bil potisnil nov »magacin« v puško in tudi ni nihče čakal, da bi bili oni prišli bliže.

— Hura! nura! Udri! Tuci, brate! — je kričalo vseprek in preden bi pomislil, se je moj oddelček že spoprijel z Lahi.

Mislil, da ga ni peresa, ki bi moglo popisati tak boj. Gledal sem ga, tolkel sem sam, streljal sem s puško in samokresom, a videl menda nisem ničesar. Spominjam se dobro le orjaka Jova, ki je planil mimo mene, v desni puško, v levi pa bodalo.

Strahovit metez. Kolikor časa je trajal, ne morem reči.

Porinili smo prve vrste nazaj, a za njimi so prihajale vedno nove, vedno več. Zadržali in vzdržali smo tudi te, dasiravno je v naših vrstah zmanjkalo že tega in onega, ki so ga njegovi tovariši odnesli nazaj, dasiravno je marsikdo obležal na krvavih tleh. Kakor divji so tolkli moji fantje s puškinimi kopiti, tupatam se je zablskalo bodalo, počil je tudi po kak strel a bilo jih je tudi, ki so pometali orožje od sebe ter s kamenom v roki ali golimi pestmi planili po Lahih. Prepričan sem, da je marsikateri Italijan brez rane, pobit s pestjo ali zadavljen obležal na bojišču.

— Laški pritisk je dosegel vrhunec in mojim ljudem so že začele pešati moči. Kaj storiti? Da se umaknemo? Ne! Nikdar!

— Momci! Ne dajte se! Uzdrite! — sem kričal, pri tem pa željno, željno gledal tjakaj, odkoder naj bi nam prišla pomoč.

— Ali pride, ali ne pride? Če je ne bo, nas pomandraj! — sem si mislil.

Kar me nekaj vščipne na levi roki in začutil sem mokroto. Takoj nato je pricurljala kri izza rokava. Boletlo me sicer ni, toda čutil sem pa le nekako neprijetno ščemenje, ki je postajalo čim dalje tem neprijetnejše. Mislil sem pa vendarle samo eno:

— Ali pridejo, ali ne pridejo?

Tedaj pa se je oglasil skoraj tik za menoj stoteren »Hura!«

Bile so naše rezerve, ki so dospеле še pravčasno in se s svežimi silami vrgle na Laho.

Ni minilo četrt ure, pa je bilo že očistično pred nami, kakor bi bil pometel z metlo in za bežičimi Lahmi so le še žvižgale naše kroglice, dokler jim ni še bolj podkurila pete naša artiljerija.

Sovražni napad je bil temeljito odbit.

Mesto mojega oddelka so zavzele rezerve, mi pa smo se umaknili v ozadje, vzevši s seboj ranjenega.

Tedaj je bilo časa, da so mi obvezali mojo rano, ki ni bila nevarna: kroglica mi je posnela le kožo, a meso mi je pustila še dosti celo. Pregledal sem oddelček, a tu ni bilo marsikoga, in na desnem krilu ni bilo orjaka Jova. Odnegli so ga z bojišča onesveščenega. Videl sem ga: kakor hrast, ki ga podere vihar, je ležal na tleh, brez življenja. Okrog ust se mu je nabrala krvava pena, pesti pa je držal krčevito stisnjene. Laški bajonet mu je predrl prsi.

Castnik, ki je spremljal transport ranjenecov v Ljubljano, mi je pripovedoval, da je bil pri zadnjih, ki so jih vzeli iz vlača, da jih prepeljejo v bolnišnico, tudi orjaški Dalmatincec, ki je bil nezavesten ves čas med prevozom z bojišča pa do Ljubljane. Ko ga je prišel pregledat zdravnik, je še vedno imel krčevito stisnjene pesti. — Odprli so mu jih in v desni je držal cel — uheli. V boju ga je odrgal Italijanu. Ko se je posrečilo zdravniku, da ga je pripravil do zavesti, je bila prva ranjenčeva beseda:

— Gdje su ti prokleti Italijani? — pa se je zopet zgrudil na ležišče

Bitke na Soči.

Od 7.—20. junija. — Od 30. junija do 6. julija. — Od 18. do 22. julija in od 25. do 27. julija.

»Frankfurter Zeitung« je priobčila velik, kaj plastičen pregled bojev na Soči v gori označeni dobi. Tu podajamo nekaj za nas v prvi vrsti važnih momentov.

Vojna med Italijo in Avstro-Ogrsko gre v tretji mesec. Ali še le v zadnjem tednu je dobila lice z jasnimi potezami in daja izpoznavati namere Italije, ki jej je za sedaj iz političnih in strateških razlogov pripadla naloga ofenzive. Domneva iz prvega časa, da bo Italija z enakimi silami in isto politično — militarno energijo stremila proti obema velikima ciljema — proti Tridentu in Trstu — se je pokazala neveljavno. Ofenziva proti Trstu se je kmalu zaustavila. Položaj Italijanov je še vedno bistveno isti kakor v prvem času:

zasedli so tista ozemlja, s katerimi Avstrija dosega italijansko alpsko območje, ki se od južnega Tirola steka do soške doline.

Tu na vzhodni meji, v furlanski ravani, so Italijani zastavili z velikimi silami, da bi zanesli vojno v sovražno deželo, da bi si odprli dohodne ceste v obdonavsko monarhijo in da bi si izsilili pot ob obrežju do Trsta — v mesto, ki je avstrijska zgodovina imenuje »Fedelissima«, dočim jo italijanska označa za »neodrešeno«. Ključ za teh celih je črta spodnje Soče od Plavi do Trziča z mestom Gorica kot centrom avstrijskih utrd. Vsi krvavi boji zadnjega časa so veljali priboriti Gorico.

Tu opisuje članek podrobno terenske razmere od soške doline pa do Doberdoba ter jih označa kot ugodne za obrambo.

Namera italijanskega generalnega štaba, da soška fronta postane glavno bojišče, je bila jasna po bojih pri Tolminu na zgornji Soči, ki jim je bil namen, da zavarujejo levi bok italijanske razvrstitve, in pa po prvem sklenjenem napadu ene infanterijske divizije proti goriškemu predmostju ob istodobnih sunkih pri Gradiski in Trziču.

Za Avstrije so imeli ti dnevi boja le značaj bojev sprednjih straž, ker je bilo jasno, da se Italijanom z njihovo premočjo posreči prekorajčenje Soče. Ali tudi to je bilo združeno s težavami, ker je ozemlje močvirnato in so bila deževja in povodnji. To je bilo tedaj, ko je priobčeval Cadorna vojna poročila o... vremenu in ko so Italijani začeli izpoznavati, da so se zapletli v resno vojno. Vendar so mogli zasesti Trzič in pri Plavah prekorajčiti reko, da bi dosegli višine trnovskega gozda in od severa zaleteli sv. Goro. Bili so krvavo odbiti. Istotako so ponesrečili novi poizkusi dne 12. in 14. junija. Italijani pa so trdili, da so prekorajčili mejo in zasedli deloma tamošnje višine. Očividno se jim je posrečilo z njihovimi tripolitanskimi četami, da so na levem bregu pri Plavah utrdili svoje postojanke.

Od 20. junija je nastopila v soških bojih pavza, ki jej je bil menda vzrok ta, da so italijanskemu vojskovodstvu izkustva prvega razdobja vojne dala misliti. Zelo mali napredki pri Trziču in Zagorju ob težkih izgubah so pokazali jasno, kako daleč so Italijani od pravega cilja, od zasedenja Gorice. Z dnem 30. junija so zopet začeli napadi, ki so dne 1. julija jasno zadobili značaj sedanega načrta: izvedenje glavnega sunka proti planoti doberdobski. Se svojo ofenzivo so hoteli forciirati rob planote, ki se niža proti Gorici. Tudi ta namera je bila krvavo odbita, istotako, kakor veliki napadi na goriško predmostje, dasi so Italijani postavili v boj 4 armadne zbornice. Italijansko poročilo z dne 6. julija samo je le skromno govorilo, da je napadajoča italijanska vojska zmagovalno odbila vse protinapade sovražnika. Gotovo boren uspeh — velike italijanske ofenzive.

Dne 15. in 16. julija so pričele artilerijske priprave za tretjo veliko bitko ob Soči. Italijani so kar razsipavali municijo na vsej fronti. Tudi letala so pošiljali v boj proti napravam v Gorici in avstrijskim taboriščem na obronkih gore Sv. Mihaela. Glavni infanterijski napad v predelu Gorica — Trzič je začel dne 18. julija. Italijanom se je posrečilo, da so prodrli do najsprednjih avstrijskih jarkov, ali Avstriji so jih zopet odbili v sledečih bojih na bližino. Najkritičnejša za Avstrije je bila menda bitka dne 20. julija, ko se je Italijanom proti večeru posrečilo, da so zavzeli goro Sv. Mihaela, ki nadvladuje planoto. Ali že dne 21. so Avstrijci zopet zavzeli to pozicijo. Istotako so Avstrijci obdržali južno zapadni rob planote in pozicije pri Gorici. Noč in dan so divjali najzagrabenejši boji za prisvojenje in zopet izgubljenih postojank. Proti višini nad Podgoro so Italijani zaporedoma izvajali naskoke z desetimi pehotnimi polki. Ali vse uspehe dneva so ponoči zopet izgubljali. Tudi italijansko poročilo ni govorilo o pozitivnih uspehih, marveč je pripoznalo, da je bitka v svojem zadnjem stadiju zadobila značaj avstrijske ofenzive. Italijani so bili zopet pred isto nalogo kakor dne 7. junija. Tudi politični znaki o razpoloženju v Italiji — rekrutacije proti Nemčiji čes, da pomaga Avstriji ali s tem, da pošilja vojaštvo na jug, ali s tem, da je Avstrije razbremenila na ruski fronti — kažejo, da jim uspeh ni bil zadovoljiv.

Dne 23. julija so imeli napadi znake utrujenosti: Avstriji so z lahkoto odbili napade. Šele 25. julija so zopet silno napadli planoto doberdobsko, a 26. so sledili boji na goriškem predmostju. Dne 26. so v drugič vzeli goro Sv. Mihaela, ali zo-

pet so jo morali zapustiti pod ognjem avstrijskih baterij. Italijansko poročilo se je omejilo le na to, da je reklo na sploh, da se italijanske čete — na Krasu urejajo in da je položaj na ostali fronti »skoro neizpremenjen«.

Na veliko zasnovana ofenziva Italijanov je ponesrečena. Gorica, ključ črte in vrata k cestam v Ljubljano in Trst je trdno v rokah braniteljev, ki jih je treba slaviti z opravičenim ponosom kot zveste čuvaje meja monarhije. Tudi če bi Italijani v bodočih bojih dosegli kak napredek, ne bo pomenjalo končne zmage. Avstrijci so izvrstno porabili čas politično — diplomatičnih pogajanj, da utrdijo svoje obrambne črte na Soči! Ako bi Italijani hoteli poslati pomoči na Dardanele ali celo v Francijo, bi morali svojo ofenzivo proti Avstrijci izpremeniti v defenzivo....!

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 3. (Kor.) Veliki glavni stan, 3. avgusta 1915:

Vzhodno bojišče.

Pri bojih v okolici Mitave smo ujeli 500 mož.

Vzhodno Poniewieca je sovražnik, ki je bil deloma vržen iz več postojank, opustil odpor in odšel v vzhodni smeri. Naše čete so prekorale cesto Wopoliński Su- boč. Včeraj je bilo ujetih tu 1250 mož in uplenjenih dve strojni puški.

V smeri proti Lomži smo med uspešni- mi boji pridobili na prostoru. Ujetih je bilo okoli 3000 Rusov.

Sicer se vrše na fronti ob Narewu in pred Varšavo manjši, za nas ugodni boji. Naši na vzhodu se nahajajoči zrakoplo- vi so izvršili uspešne napade na železni- ško progo Varšave.

Jugovzhodno bojišče.

Generaloberst Woyrsch je s svojimi nemškimi četami razširil predmostje na vzhodnem bregu Viste. Ujetih je bilo okoli 750 mož. Podrejene mu avstrijske čete generala Kövessa pred zapadno fronto Ivangoroda, so dosegle velik uspeh. Uje- le so 2300 mož in uplenile 32 topov, med njimi 21 težkih in 2 možnarja.

Pred armadami generalfeldmaršala Mac- kensena je sovražnik včeraj še držal ti- nijo Novo Aleksandrijo — Leczno — Zalin (severovzhodno Cholma). Popoldne je bila njegova linija vzhodno Leczne in sever- no Cholma prebita in sovražnik radi te- ga na večjem delu fronte prišljen, da je izpraznil svoje postojanke. Le na posa- meznih mestih se še upira. Vzhodno Lecz- ne smo ujeli včeraj 2000, med Cholmom in Bugom dve 1. in 2. avgusta nad 1300 mož. Uplenjenih je bilo tudi več strojnih pušk.

Vrhovno armadno vodstvo.

Ruska duma.

PETROGRAD, 1. (Kor.) Za vojnim mi- nistrom je govoril minister za zunanje zadeve Sazonov, ki je opozarjal na svoja zadnja dva govora, iz katerih je raz- vidno, da niti Rusija niti njeni zavezniki niso odgovorni za sedanjo veliko borbo narodov. Razpravljajoč o političnem polo- žaju, je Sazonov naglašal, da je Rusija slejkoprej tesno združena s svojimi hrab- rimi zavezniki in da so sile vsake posa- mezne države kar najbolj izrabljene, da se doseže skupni cilj.

Sazonov je pozdravil nato med odobra- vanjem dume novo zavezništvo Italijo, ka- dere narod se že dolgo trudi, da osvobodi svoje rojake izpod tujega jarma. Imeni Trst in Trident ste bili že dolgo bojni klic za potomce onih, ki so se bojevali za ita- lijanski preporod. Ministrstvo Salandre je tekom prvih 5 mesecev skrbno pripravlja- lo vstop v akcijo in ko je prišla ura, se je pridružilo Rusiji, Franciji in Angliji v ime- nu uresničenja idealov.

Če bi tudi druge države sledile vzgle- du Italije, bi pripomoglo to k hitremu kon- cu vojne in prelivanja krvi in približala bi se ura, ko bi bili vojskujoči se narodi v stanu, da prično zopet z mirnim delom. — Vsekakor ura največje odločitve še ni za- mujena. Upa se lahko, da oni nevtalci, ki svojih narodnih problemov ne morejo re- šiti na drug način, porabijo to priložnost.

Glede švedske je poudarjal Sazonov iskreno željo, da se ohranijo najboljši od- nošaji dobrega sosedstva, in priznaval po- štenost, s katero varuje švedska vlada svojo nevtralnost.

Ogromna vojna sredstva, ki se jih po- sluzuje Nemčija, ki se ne straši niti za- strupljanja naših vojakov v masah, niti uničevanja mirnih žensk, otrok in držav- ljanov, so morala tudi v nevtralnih drža- vah vzbuditi čut upravičenega ogorčenja. Strahovit potopitev »Lusitanije« je neiz- brisni madež na imenu Nemčije. Čeprav je težko reči, če bodo strogu odgovoru Wilsona nemški vladi sledile energičnej- še odredbe, je vendar že jasno, da je jav- nost Amerike ogorčena radi postopanja Nemčije.

Brezprimerna hrabrost na galipolskem polotoku se bojujočih zveznih čet vzbuja naše občudovanje. Med težkimi izguba- mi in premaganju skoro nedostopnih ovir, se bližajo naše čete z neomajno živavost- jo zaželenemu trenotku, ko bo vzpostav- ljena nameravana direktna zveza med za- vezniki in nami.

Zunanji minister je obdolževal natoTur- ke, ki slutijo bližajočo se viharje, da na nezastisljen način preganjajo armensko in grško prebivalstvo.

Tekom svojega nadaljnjega govora se je spominjal Sazonov s polnim občudova- njem hrabrosti srbske armade, ki je pri- pravljena, da se združi z zavezniki in bo imela, kakor je upati, tudi pogum za dru- ge, po izrednih sedanjih dogodkih nastale potrebne žrtve. Črnogorska vlada je iz-

javila, da išče glede zasedenja Skadra o- dobrenje zaveznikov.

Minister je končal z besedami: Če po- enem letu vojne rezultati ne odgovarjajo ogromnim prizadevanjem, se ne sme po- zabiti, da je poročstvo zmage v naši vztraj- nosti in živavosti. Vlada v ozki zvezi z jav- nim mnenjem ne misli skleniti miru prej, dokler ne bo sovražnik definitivno uni- čen. Mi imamo trdno nado v končno zma- go naše pravične stvari. (Dolgotrajno o- dobrevanje.)

Po govoru Sazonova se je oglašil k be- sedi monarhijski minister Grigorovič, ki je konstatiral, da se baltičsko brodog- ravstvo v bran lahko mnogo močnejšemu sovražniku in da je črnomorsko brodog- ravje, kljub temu, da je slabše, kakor zdru- ženo turško-nemško brodogravje, napravo- lo nasprotnika neškodljivega in mu prizade- jalo težke izgube. Patriotična delavnost naših delavcev je dovolila, da je bilo baltič- sko in črnomorsko brodogravje koncem pre- teklega leta pomnoženo za nekaj bojnih enot.

Finančni minister Bark je opozarjal na ugodno stanje narodnega premoženja Rusije, ki je zamoglo kriti zmanjšane do- hodke vsled prepovedi alkohola. Vojni iz- datki bodo do konca 1. 1915 narasli na 7.242 milijonov. Ministrstvo namerava iz- vršiti vrsto kreditnih operacij, ki se bo- do v očigled pomnoženju narodnih pri- hrankov zamogli udeležiti za 1800 mili- jonov.

PETROGRAD, 1. (Kor.) V državnem svetu so imeli ministri iste govore kakor v dumi. Poljaki so pozdravili vladno izja- vilo glede avtonomije Poljske.

Državni svet je sprejel dnevni red, v katerem se izraža prepričanje, da bo združena Rusija našla dovolj sil, da pre- preči prekucne namene svojih sovraž- nikov in atentate na svobodo narodov. Duma za nadaljevanje vojne do zmage.

PETROGRAD, 4. (Kor.) Duma je spre- jela dnevni red, v katerem izjavlja, da so slavna in brezprimerna dela hrabre ar- made ojačala celo prebivalstvo v enodu- šnem sklepu, da se nadaljuje boj skupno z zvestimi zavezniki do končnega uspeha in da se pred popolno zmago ne sklene nikakšen mir. — Duma izraža upanje, da se dosedanje pomanjkljivosti pri vojaških dobavah takoj odpravijo in da se povzro- čitelji pregreškov strogo kaznujejo.

Rodizanko je bil ponovno izvoljen za predsednika dume.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 3. (Kor.) Veliki glavni stan, 3. avgusta 1915:

Zapadno bojišče.

Dne 30. julija pri Hooge osvojena angli- ska postojanka je nasproti angleškemu ur- adnemu poročilu popolnoma v naših ro- kah.

V Champagni smo zasedli po uspešnih razstrelitvah zapadno Perthesa in zapad- no Souain kotlinske robove. V Argonih smo severozapadno Le Four de Parisa zavzeli nekaj sovražnih jarkov in ujeli pri tem 60 mož. Pri včerajšnji je- vneni bajonetnem napadu smo ujeli skup- no 4 oficirje, 163 mož in uplenili 2 strojni puški.

V Vegezhil smo v noči od 1. na 2. t. m. izgubili majhen kos jarka na Schratzmaenle (med Lingekopom in Bar- renkopom). Na Lingekopu neki med 1. in 2. avgustom popolnoma razstreljeni jar- rek nismo več zasedli. Neki francoski pri- vezpi balon, ki ga je odtrgal vihar, je pri- šel severozapadno Betaina v naše roke.

Vrhovno armadno vodstvo.

Angleške izgube.

LONDON, 2. (Kor.) Današnja lista iz- gub izkazuje imena 33 častnikov in 1600 mož.

LONDON, 2. (Kor.) Po »Daily Telegra- phu« so znašale izgube britske armade v mesecu maju 3800 častnikov in 26.346 mož, v mesecu juniju 2193 častnikov in 62.710 mož.

Brodogravje je izgubilo v obeh meseci- h 81 častnikov in 1259 mož.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 2. (Kor.) Iz glavnega sta- na se poroča:

Kavkaška fronta. Desno krilo je po bitki dne 30. julija preganilo sovraž- nika iz že prej pripravljenih utrjenih po- stojank v okolici Tavtaka in v bližini me- je. Ujeli smo tisto Rusov in uplenili množi- no pušk, municije in opremljenih predmetov.

Dardanelska fronta. Pri Ari Burnu inanterijski in artiljerijski ogenj in metanje bomb. Sovražnik je pripravil k eksploziji dve mini in je poskušal demon- strativne napade na levem krilu. Končno je bil pregnan ob težkih izgubah.

Pri Seddit Bahrn dalje, brezuspešno streljanje s puškami na levem krilu.

Skupni ministrski svet.

DUNAJ, 3. (Kor.) Pod predsedstvom zunanjega ministra barona Buriana se je vršil dne 2. t. m. od 4 popoldne do 8 zve- čer skupen ministrski svet.

DUNAJ, 2. (Kor.) Grof Tisza je imel te- kom popoldne v Schönbrunn razgovor z

zunanjim ministrom baronom Burianom, nakar je bil sprejet od cesarja v daljši av- dijenci.

Cerkvene odredbe.

RIM, 2. (Kor.) Državni tajnik, kardinal Gasparri je naslovil na kardinala Basile- rija, veronskega škofa, pismo, v katerem podreja v imenu papeža in v smislu ško- fove prošnje dekanat Ala in župnijo Pren- donico triještne škofije provizorično ve- ronskemu škofu.

Domache vesti.

Slavnemu poštnemu ravnateljstvu pri- poročamo v preudarek naslednji slučaj, ki se je dogodil pri ekspediciji našega lista. Gosp. dr. Gustav Gregorin se nahaja na letovišču v Švici in naša uprava mu red- no pošilja »Edinost«. Vkljub temu pa se g. dr. Gregorin redno pritožuje, da ne do- biva lista. Iskali smo že povsod vzrokov, ki naj bi bili krivi temu neredu, a ni jih bi- lo mogoče najti, dokler nam včeraj ni tr- žaška pošta vrnila dr. Gregorinu naslov- lenega lista od 29. julija t. l. List je bil, kakor vedno, naslovljen tako-le: »G. dr. Gregorin, Geneve (Suisse)«. V naslovu je bilo to »Geneve« (Suisse) pre- črtano s kopirnim svinčnikom, zadaj pa napisano: »unzulässig, zurück«, torej ne- dopustno, nazaj. Kakor se nam zdi po vsem tem, je torej vzrok, da dr. Gregorin ne dobi redno našega lista, edino le dej- stvo, da na pošti ne vedo, da je »Geneve« (Suisse) v nevtralnici Švici (slovenski »Ženeva«, nemški »Genf«), kamor po- šiljanje listov iz Avstrije vendar nikdar ni bilo prepovedano, in da to ni morda »Ge- nova« v Italiji, (slov. »Genova«, francosko »Genes«, nemški »Genua«), kamor je se- veda po izbruhu vojne z Italijo poštini promet ustavljen. Prosimo torej slavno

organe pouči v tem smislu, da ne bo tudi še nadalje takih nevednosti pri ekspedi- ciji in posebno tedaj ne, kadar je naslov pisan v francoščini.

Holandski »Vaderland« posveča gosp. Cadorni in njegovim vojnim poročilom nastopni satirični »slavospev«: Edina vlast zveze, ki pridobiva zmago za zma- go, je Italija. Ne žanje lovork. Beseda bi bila prešibka. Izdeluje lovorko in jih s to- vorinami vozovi prevaža v svoje sklednje. Ali nekaka čudna stvar je s temi triumfi. Izvajajo se ture parforce na polju hribo- lastva. Nizozemsko planinsko društvo ne sme pred vsemi zamuditi, da izve adrese gospodov, ki izvajajo te ture. Kak odde- lek n. pr. je izvel plezanje po kaki navpič- ni skalnati steni. Spuščali so se doli na vr- vel in ob nevarnosti za življenje in sicer eden za drugim. Vprašujete, kaj se je zgo- dil dalje? Nu, dospevši doli so padli — v sovražnikove roke! In potem, seveda, so jih drugega za drugim vzeli z vrvi in — utaknili na varno. Vidimo torej: juna- štva še niso izginila s sveta...! Časopisi so potem polni hvale, ki jo razširja brzo- jav od tečaja do tečaja! In ves italijanski narod gleda s ponosom na svoje sinove, ki izvršujejo take junaške umetnosti. — Neki nemški list je prinesel zasmehljivo sliko: kolosej v Rimu, natlačen po ogrom- ni množici: kriče navdušeno hura...! Spričo pribojevanje ene pravcave avstrijs- ke — čepice! Ali česa drugega je pri- čakovati, razum kravčeve zasmehovanja od strani kakega sovražnikovega časopi- sa? Mi nevtalci, ki smo mnogo zmernej- si in pravičnejši v svoji sodbi, smo se včeraj ob čitanju notranjih listov s prisrčnim nevtralnim veseljem zabavali na najnoviji zmagi Italijanov, na veliki sijajni zmagi nad — bodečimi žicami! Ako čitamo, kar javljajo o tem od »italijanske strani«, po- tem dobivamo vtisk, da italijanska artil- jerija in infanterija nista nikak — mači- ci za igračo... Kaka sreča, da ste ta strašni odpor, ki ga je tvorila bodeča ži- ca, »naša artiljerija« in »naša infanterija« vendar mogli uničiti...! Potem se smeje- mo tudi, da more italijansko poročilo pri- povedovati s ponosom: »Ugotovljeno je, da se sovražna infanterija more le redko- kdaj na odprtem bojišču protiviti italijan- ski infanteriji«. Kako čudo tudi! Kaj naj se vzdrži proti infanteriji, ki ovire bode- čih žic, ki jih je »naša artiljerija« že uni- čila, še nadalje uničuje....!

Dobrodela glasbena akademija, katere čisti dobiček je namenjen v podporo tržaškim revežem, se bo vršila v nedeljo, 8. t. m., ob 11-30 dop. v helvetiki cerkvi, ul. S. Mar. Maggiore, pod protektoratom gos. I. B. Scaramanga d'Altomonte. Sodelovali bodo: Zino Pressan, (mandolinist), Marcelles Felletti (harfa), Silvana Heinze (mezosopran), Pino Klum (orglje), Evgen Lorchneider (čelo). Spored: 1. G. Frescobaldi, »Fuga«, orglje. 2. A. Stradella, »Pregiera« (mando- lina in orglje). 3. G. F. Händel, »Largo« re- citativ in arija (petje, harfa, čelo, orglje). 4. A. F. Mendelssohn, »Adagio«, b) J. S. Bach, »Preludij in Fuga« orglje. 5. G. G. Gounod, »Notturmo« (čelo-orglje). 6. Ch. Gounod, »Ave Maria«, meditacija na 1. Ba-

cher preludij (petje, mandolina, čelo, harfa, orglje). 7. G. De Angelis, »Andante religio- so« (mandolina, harfa). 8. P. A. Tirindelli, »Mistica« (petje, mandolina, harfa, orglje). Vsi sodelovalci sodelujejo iz prijaznosti. Vstopnina K 2.—, sedeži K 2.—. Vstopnice se prodajajo pri C. Schmidlu & Co, Glavni trg. Preplačila se hvalježno sprejemajo.

Ustanova za jestvinčarje. Do vštete- ga 10. dne meseca avgusta t. l. je razpisan natečaj za podpore iz dohodkov ustano- ve bivšega društva »Società triestina fra- gli addetti al commercio di commestibi- li« v korist propadlim jestvinčarjem. Za te podpore morejo prositi prdevesem biv- ši redni člani imenovanega društva, ozi- rama njihove rodbine, če se nahajajo v potrebi. Če ni takih prosilcev, se morejo podpore podeliti sploh propadlim jestvin- čarjem ali njihovim potrebnim rodbinam. Prošnje je treba vlagati v vloženem uradu mestnega magistrata.

Vljudno so vabljene k sestanku, ki se bo vršil danes ob 6 pop. na C. M. šoli na Acquedottu, vse cenjene gospe in go- spodične, ki so sodelovale dne 2. decembra pri vojaškem dnevu in pri drugih naših cvet- ličnih prireditvah.

Iz bolnišnice v — bolnišnico. Včeraj popoldne ob polistih je bil zdravnik z zdravniške postaje telefonično potem pozvan na pomoč na takozvano širino Santorio San- torio (to je širina pred vhodoma v ulici del Farneto in del Tintore), češ da je tam neki mož oslabil in padel na ulici ter da potre- buje nujne zdravniške pomoči. Zdravnik se je nemudoma odpeljal na rečeno mesto in tam je našel med gnečo radovednih ljudi 55 letnega brezposelnega delavca Petra Bo- lonija, ki sicer stanuje v ulici del Pozzo bianco št. 5. Revez je bil namreč delj časa v mestni bolnišnici, ker trpi na neki notranji bolezni, a včeraj so ga iz bolnišnice odslo- villi. Prišel je pa le kakih 300 korakov daleč od bolnišnice in tam padel na tla. Zdravnik z zdravniške postaje mu je podelil najnuj- nejšo pomoč in ga dal potem prepeljati na- zaj v mestno bolnišnico.

Pazite na otroke! Pred gostilno Martina Grgiča v Padričah št. 60 je v nedeljo, 1. t. m. ob 6 zvečer 3letni Križmančičev otrok padel v kal, kjer se napaja živina. Na kli- canje malih otrok je prišel gostilničarka Rozina Grgičeva in skočila v kal ter izvlekla otroka iz vode. Če bi bilo minuto pozneje, bi bil otrok utonil. Na pomoč je skočil v kal tudi Anton Grgič, da je pomagal Rozini iz vode, ker je bila tudi zanjo nevarnost, da bi utonila.

Terezija Udovičeva, ki stanuje v zagati dei Falchi št. 2, je včeraj popoldne ob poli- petih prinesla na zdravniško postajo svojega triletnega sinka Božo, kateri je bil doma padel z mize in se pri tem precej težko ranil nad levim očesom. Zdravnik mu je moral rano zašiti z dvema šivoma.

Pasja kronika. Antonija Vežnaverjeva, ki stanuje v Barkovljah št. 880, je včeraj do- polne ob enajstih prinesla na zdravniško postajo svojega komaj dveipolletnega sina Boža, katerega je bil nek pes ugriznil v desno roko. Zdravnik je otroku izžgal rano in obvezal roko.

Darovi.

— G. Leopold Visjan daruje K 15 družbi moške podružnice CMD v spomin rajne svoje soproge Marice. Denar hrani uprava. — V počastitev spomina pok. Franca Čehovina daruje gospa Margerita Koren K 6 moški podružnici CMD. — V isti namen daruje družina Gaberščekova K 3. Obe svoti hrani uprava.

— Za družbo sv. Cirila in Metoda, oz. otroški vrtec pri Sv. M. Magdaleni so daro- vali, pozdravljajoč prisrčno svoje družine, črnovojniki v Puli: Dr. J. Pertot K 5, Ant. Mahne K 5, Franc Polh K 5, Ant. Sirca K 4, Josip Tavčer K 3, O. Bratoš K 3, L. Modic K 2, F. Novič K 2, A. Sošič K 2, A. Go- mizel K 2, A. Legat K 1, G. Grol K 1. — Skupaj K 35.

Za III. zbirko darov našim hrabrim braniteljem so dalje darovali: gospa Ernesta Sancin, Skedenj št. 132: 200 cigaret, skatlo (20) cigarilov, 5 parov spodnjih hlač, 2 maji, 14 velikih kosov raznega perila za nožne krpe; g. Antonija vdova Furlan: 200 cigaret, 36 raznih krp, 1 rjuho, 1 prt, 1 bla- zino; g. Fany Bratoš iz Scale Sante: 12 kosov perila za krpe, 1 rjuho. Dekliška C. M. sola na Acquedottu skatlo platnenih niti in 2 sreb. flanelasta ovitka. — Srčna hvala vsem! Nadaljni prispevki se hvalježno spre- jemajo.

— Cesarski komisar je prejel na korist beguncem iz Furlanje in Istre: od gosp. de Salvatori, obč. inž. K 10; od dr. Franca Gabrielli K 10; od mestnega stražnika Edvarda Spetticha K 3. V počastjenje smrti Simona Ive je daroval dr. Gvidon ob Ban K 5, Salvator Pignolo K 5, Peter Pignolo in družina K 5.

— Na korist ubožnim rodbinam vpokli- canih sta darovala mestna stražnika Valentin Ozerwinski K 4 in Ivan Zachello K 4.

— Na korist vojakom bojujočim se na italijanskem bojišču so darovali mestni straž- niki: Karel Cocianich K 1, Josip Kramer K 2, Svetko Kristiak K 2, Viktor Asquini K 4, Hugon Belanfig K 4, Karel Mahorčič K 2, skupno K 15.

— Za sklad za brezposelne so darovali kot mesečni prispevek uslužbenci mestne planinar K 24.

— Za okrepčevalno postajo v Kobdli- Stanjelu je daroval Stanislav Wilgosz K 10, podružnica banke »Union« K 100, baron Fortunat de Vivante K 100.

XIV. izkaz darov za okrepčevalnice v Kobdli-Stanjelu in v Nabrežini. Dr. Ambroz-baron Ralli K 100, ga. Ursula Lo- boda K 20, ga. Amalija Radivo K 5, kap. Franc Radivo K 10, uradniki namestništev- nega svetovlastva (dr. pl. Fabrizio, baron Dubsky, dr. Pfeifer, baron Rossetti) K 50, dr. Edward Loser K 40, I. primorska čistil- nica riza K 100, ravnatelj O. Rossi K 25, Mihael Giannopulo K 50, N. D. Carusso K 100, Pasquale Benedetti K 5, Peter Macor K 5, Viktor Seifert K 4. — Skupaj K 514. Dosedaj izkazanih K 8846. Skupno K 9360.

Cene raznih živil v Trstu.

(Dne 3. avgusta 1915.)

Moka (pšenična, mešana z rženo) . . .	K 1-60, 2.— kg
Moka (za kuhinjsko rabo) . . .	K — 88 — 95 kg
Sladkor . . .	K 1.— kg
Meso (goveje) sprednji deli . . .	K 3-63, 4-08 kg
Meso (goveje) zadnji . . .	K — 432, 4-72 kg
Meso kostrunovo . . .	K 4-40 do 2-60 kg
Slanina (soljena) . . .	K 2-40 do 5-40 kg
Gnjat, kuhana . . .	K 12.— kg
Maslo sirovo . . .	K 6.— kg
Kokoši . . .	K 7.— do 8-50 ena
Pšanci . . .	K 3.— do 4.— eden
Polenovka suha . . .	K 2-20, 2-40 kg
„ namočena . . .	K 1-28 kg
Riz . . .	K 4.— kg
Fizol . . .	K 1-44 1-50, 1-60 kg
Bob . . .	K 1-80 kg
Ječmen . . .	K 2-80 kg
Fizol (strojni) vinarjev . . .	40, 44 kg
Grah . . .	— kg
Krompir . . .	20 32 kg
Paradižniki . . .	32 40 kg
Radie . . .	3 do 8 merica
Salata . . .	8 do 10 glava
Cesen . . .	6, 10 glava
Čebula . . .	K — 80 kg
Ječka . . .	18 do 20 komad
Bucc . . .	2, 3 komad
Pesa . . .	7 do 10 komad
Malancane . . .	5, 6 komad
Kumare . . .	8 do 10 komad
Koleraba . . .	2 do 3 komad
Mleko . . .	56, 60 liter
Olje (najceneje) . . .	K 2-60 liter

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo.
Mastno tiskane besede se raču-
najo enkrat več. — Najmanjša
pristojbina znaša 40 stotink.

Krojača-delavca in delavke, tudi iz dežele, sprejme se takoj za trajno delo. Oglasiti se vsaki dan od 12—2, ulica Pietà št. 6, II. n., vr. 6.

Kupujem prazne vrče od moke in sladkorja po K 1-40, druge vrste po K 1-24. — Naslov: VENICA, ul. Irene 4. 322

Sirup, tamarind, frambusa po K 2-20 liter. Proda se v ul. Scorzaria 7. 321

Kupujem žakije (vrče) vsake vrste. — Ulica Sohtarjo 21, Jakob Margon. 129

Umetni zobje
z in brez čeljusti, zlate krone in obročki
VILJEM TUSCHER
konces. zobotehnik
TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.
Ordinira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

Prva tržaška tovarna
brusnih kamnov, smirka
in „corundum“
G. Pilotti-Trst
Pisarna: Riva Pescatori 14, Tel. 15-25

Ivan Krže
Trst, Pinza S. Giovanni 1
Zaloga kuhinjskih in kletarskih potreb-
ščin od lesa in plestenj, akafo-
vrat, zabov in kad, roščakov, lopat, ročet, sit in
baskovrstnih kosov, jarkov in metal ter mnogo
drugih v to stroko
Priporočila
svoje trgovine s kuhinjsko posodo vsake vrste bodi
od porcelana, zemlje, emaila, kositarja ali enake,
nadaajo pametnostjo, kleske itd. Za gostilničarje
pipe, kroglje, sesalje in stekleno posodo za vino.

ZOBOZDRAVNIK
Dr. J. Čermák
se je preselil in ordinira sedaj
v Trstu, ul. Poste vecchie 12,
vokal ulice delle Poste.
Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.
UMETNI ZOBJE.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

registrirana zadruga z omejenim poročstvom
TRST - Piazza della Caserma št. 2, I. nad., - TRST
(v lastni palači) vhod po glavnih stopnjicah.

POSJILA DAJE
za vključbo 5 1/2 %
na menice po 6 %
na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru
ESKOMPULJE TROGOSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE
sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po
4 1/2 %
Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.
Stalni darovi plačujejo se na dan. — Vloga se lahko po svoji krasi. — ODDAJA